

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 437. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:  
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641165312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

staaende og lyttede bestandig. Men paa een Gang løftede han sine store Arme og skød Krattet til Side, saa Solen laa over hans fedtede Hat og smilende Ansigt, og midt i det grønne Løv smeldede han en lang, klar Finkekvidder ind gennem den stille Eftermiddagsskov.

Saa arbejdede han sig ud gennem Krattet.

Lige udenfor, under de første store Stammer, laa der krøllet Madpapir og Flaskeskaar og flød i Græsset.

Han bøjede sig ned og tog et Stykke Papir op og en Flaskebund og lugtede til den. Saa kvidrede han igen, kort og fyndigt, og slyngede Flaskebunden langt fra sig og krammede Papiret.

Og saa smed han sig selv i Græsset og krummede sig sammen og saa langt hen for sig over de sagte viftende Straa.

Og saa gentog han Trillen igen, haanligt og vrængende, og rev noget Græs af og puttede det i Munden og lukkede Øjnene, træt af Sol og Sult og Tørst, og sov, til Natten var inde og Maanen skinnede over Skoven.

Da han vaagnede, var hans Klæder klamme af Dugg, og hans Ben vaklede under ham, da han rejste sig. Over ham stod Løvet sammenvokset i sorte Flager, og rundt omkring i det fugtige Mørke blussede hvide Stammepletter i Maanelyset, og inde mellem Stammerne løste Bundens dybe Skygge sig i taagede hvide Lyssletter. En Nattegal slog etsteds inde i den fugtige Løvnat, og idet han rejste sig, strøg en Ugle ud fra Mørket og forbi ham i tyst og dunblød Skyggeflugt og blev lydlost borte.

Han saa sig om, vagt og usikkert. Tæt ved ham laa et Flaskeskaar og tindrede grønligt under et Maanestrejff. Saa skuttede han sig og drev langsomt og søvnigt tilbage gennem det sorte, duggede Bøgekrat. De vaade Blade strøg ham over Hænder og Ansigt og kølede ham vaagen. Men han blev ved at gaa langsomt og som uden Vilje og saa ned for sig.